

bio dvije trećine glavnoga dugovanja naprosio. Ali, kad se je tužan nalazio baš u tvrdom Šibeniku, gdje bi lako preostalo naprosio, ošinula ga kao grom iz vedra neba vijest, da je mlađani Nikola naglo u Klisu obolio i još pred dva tjedna preminuo.

Bratova je smrt riješila Ivana obveze da se vrati u tursko sužanjstvo, ali ga je i ljuto potresla. Više dana je za njim gorke suze prolijevao; pa da ga i nije vezao sveti zavjet, on bi sada i naprošeno glavno dugovanje i svoj život bio Bogu posvetio. Bez duga razmišljanja stupi u Red časnih Franjevaca, i tom zgodom zamijeni svoje krsno ime s bratovim, postade časni otac Nikola, po pučku: Mikula.

Eto, takve su se tužne uspomene iz mladih dana nizale u glavi časnoga redovnika, a međutim je sunce zapadalo onamo daleko iza grada Trogira, oblivši čitavu onu stranu neba žarkim rumenilom.

Starac se zagledao u taj prizor. Bio bi on možda i opet zaronio u davne uspomene, da ga iz snatrenja nije probudio konjski topot. Starac načuli uši, kao da je po topotu konjskih kopita mogao da se domisli nenadanu gostu. Ali prije nego li bi dlanom o dlan, stvorio se pred ulazom u samostansko predvorje kršan mlad vitez, visoka stasa, plećat, crna oka i kovrčaste vrane kose. Vitez je pred ulazom skočio iz sedla i privezao konju uzde za najbliže stablo. U dva skoka našao se do sijedoga redovnika, pa mu nazva:

— Hvaljen Isus! i dobar večer, dragi ujače!

— Na sve vijeke, moj Petre, — odvratil starac pružajući došljaku ruku, koju ovaj velikim poštovanjem primi i poljubi. — Koja mi te dobra sreća nosi u ovo doba među ove svete zidove?

— Da li je dobra, ili nije, sreća, toga, dragi ujače, sada još ne znam. Bog dao, te bila dobra.

— Uhvajmo uvijek u dragoga Boga, moj Petra. Tko u Boga uhva, ne kaje se. Kako vidim, ti bi rado sa mnom govorio.

— Domislili ste se, dragi ujače, samo da nas tko ne zateče. Radi se o vrlo važnoj stvari, za me, to se zna.

— Dobro, sinko. Pođimo u samostansku knjižnicu. Onamo u ovo doba ne zalazi nitko.

Starac teško ustane s one kamene klupe, pa se s gostom uputi predvorjem prema dvorištu. To je dvorište posve nalik običnim sredovječnim dvorištima samostanskim pri Jadranu. Sredina mu je malo izdignuta i obrubljena niskim zidom, na